

સનની ફીસીયારી

(કળીયુગની કુંચી.)

ભાગ ૧ લો.

ચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ડાહ્યાભાઈ બાબરભાઈ પટેલ.

૬. રત્નદિપક-મથુરાદાસની ખાડકીવાળા ઠાકરખાડ.

નડીઆદ.

આવૃત્તિ ૧૦ મી

સને ૧૯૧૮.

પ્રત ૨૦૦૦

દો ચારતા વિજય પ્રો. પ્રેસમા શા. કરજવન

અમરગીચો છાપી—નડીઆદ.

કૌમલ ૦-૦-૬.

દુનિયામાં ઉપદેશનાર કોણ છે

હવે જુજ નકલ બાકી છે.

પહેલો

ને

પહેલો,

નીર્દોષ ને આનંદી રમત

“ રત્નપાત્ર ”

જ્ઞાન સાથે આનંદ હંમેશાં મેળવો. પ્રીમત જુજ.

ફક્ત હોઠ આનાની ટીકીટ બીડનારને લેર બેઠા મોકલીશુ.

- - - - -

રત્ન-દીપકમાં મળતા પુસ્તકો.

૧ ફેશનની ફીસીયારી ભા. ૧-૨	કિ. ૦ ૧-૦
૨ કીરમતી દુનિયા.	કિ. ૦-૦ ૬
૩ સ્વરાજ્ય કીર્તન	કિ. ૦ ૦-૬

મળેા યા લખેા. -

ડાહ્યાભાઈ બાબરભાઈ પટેલ.

કે. રત્નદીપક-નડીઆદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૬૨૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ કેશવજી રૂઢિશિવાય-૨

વિષય ૨૦ : ૪

દેશનની રીસીયારી.

કે કળીયુગની કંચી.

ભાગ ૧ લો.

રાગ (સૈદા તારો ખુબ છે દાડો.) એ ટેક.

જમાનો તો બદલાયોરે. હુળાહળ કળવુગ આવ્યોરે—એ ટેક

હિંદ તણા ઉદયને માટે અરજ કરું છું આજ—૨

સ્વાર્થીઆ સુરખને નહિ ફાવે, સાચે સાચી વાત,

વિચારવંત વિચાર કરશે—૨ રે.

જમાનો. ૧

હિંદ હતા તે નીચ જન્યા કહ, નીચ તે હિંદ મનાય—૨

ધર્મને નામે ધાડજ આવી, પાપને પંથ પજાવ

અંધાંપા ધ્રોણે દી આવ્યો—૨ રે

જમાનો ૨

જ પ્રેમદા પડદે રહેનારી, તે ધરી લેડો પાશાક—૨

મીસ્તરનો કર જાલી બજારે, માલી રહી છે અધાગ

અરે. આડો આકજ આવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૩

નીતી રીતી આ નેવલે મુકી, ઉર અનીતિ ચહાય—૨

દેશન બાઈને ફંદે ફસાયા, રંક ને મોટા રાય,

તોરા જઈ ટોપ જવાયો—૨ રે.

જમાનો ૪

ઝેર ને વેર વધ્યાં વસુધામાં, વ્યસન વધ્યાં વિધવિધ-૨
ગાંજે અક્રીણ ને દારૂના બોટલ, હોટલમાં જઈ પીધ
ગાંઠેથી ગર્થ ગુમાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૫

જે નૃપને ગૃહ ચાંદી સોનાના, પાત્ર તથા નહી પાર-૨
તે રાજમંદીરમાં જઈ જોતાં, દેખાય ઠારો ઠાર
લોખંડનો લાટ લરાયો—૨ રે. જમાનો. ૬

મુદલ થેન પડે નહિ ચા વિણ, ચાએ વાળ્યો દાટ-૨
રાયથી માંડીને રંક કહાવે, સૌને થયો સનિપાત
વિલાયતનો વાયુ વાયો—૨ રે. જમાનો. ૭

સેન્ટ લવન્ડર લેમ્પથી મોહ્યા, મોટરમાં મથગુલ-૨
ખાઈશીકલને લાઈ વર્ચા છે-આપી મોં માગ્યાં મુલ
ગળે નેકટાઈ લગાયો—૨ રે. જમાનો. ૮

દાતણ બાવળનાં બદલાયાં પ્રસથી મોહું મન-૨
અંજન મંજનમાં થઈ રંજન, ધુળ કરે છે ધન
ગણ્યો નવ જાય ગણાયો-૨ રે. જમાનો. ૯

ત્રાંખા પિતળનો પારજ આવ્યો, લોખંડ ઘેરે ઘેર-૨
જ્યાં નીરખો ત્યાં ટેબલ ખુરસી, બીલોર ઠેરે ઠેર
ચુરોપી ઠાઠ મચાયો—૨ રે. જમાનો. ૧૦

દેશનો વેશજ ખેશ ન લાગે, વધ્યું વિદેશીથી વાલ-૨
ખુટ પગે પાટલુન ચઢાવી, બન્યા ગોરાના બાલ
જાણે મેમ સાહેબનો જાયો—૨ રે. જમાનો. ૧૧

સ્ટોકીંગ કોલર કોટ ને જાકીટ, બેઠયે વિલાયતી સ્ટીક-ર
ચાંદલીએ ચસ્માં તો ચાટયાં ઠાંસે ખાન્ડી ઠીક
ચીરટનો છે હડકાયો—૨ રે. જમાનો. ૧૨

“ બી, એ, બનીને ભાઈ બીએ છે. બાઈ થકી ઘરમાંય-ર
બાહર બીલી થકીજ બીએ છે, તે શું ઉકાળે હાથ
જનેતા-એ શીદ જાયો-૨ રે. જમાનો. ૧૩

જ્ઞાતીબંધન તોડવા માટે, સમાજજ્ઞો બતાવે જોર;
પ્રપંચ જાળ ફેલાવા જતાં, ઉતર્યો તેમનો તોર.
આખર પ્રાયશ્ચિત લેવાયો—૨ રે

ઘાનત બગડી પશુપતિની તો વેચવા માંડ્યું દૂધ-ર
લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ જોઈ પોતાની બુધ
છાશનો તોટો જણાયો—૨ રે. જમાનો. ૧૪

શીથ થકી શીખા સટકી તે, હા લટકીજ લેલાટ-ર
નીચી નમી નમી શું મુચવે છે? વિક્રતામાં ઉઠી વાટ
દેશની દાઝ ન લાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૧૬

બણી ગણીને સૌ જન ઇચ્છે, નિર્લજ નોકરી ઉર-ર
સુર ને નુર શુભાવી એકા, બની ગયા અસુર
ગુર્જરેશ્વરી ગાત્ર ગળાયો—૨ રે. જમાનો. ૧૭

ધીક: છે ધીક: છે એવા, દેશ દ્રોહીને ધીક્કાર-ર
ગોરી તણ ઘરની ગુણવંતી જોડી ગુણીકાથી પ્યાર
ખરે જર ખુબ ઉડાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૧૮

ચીની ચલાણું ખાલા રકાખી, ફાનસ ફકકડ લીધ-૨
 પુટી જતાં પુટી બદામ નાવી, ફેગટ ફેંકી લીધ
 આંખે નવ જાય દેખાયો—૨ રે. જમાનો. ૧૯

વાળાં વીવીધ પ્રકારનાં લાવી, મુકયું ગજાવી મકાન-૨
 બગડયું કે પછી બારજ વાગ્યા, તેનું મળે નહીં લાન
 પૈસાપર પાણી શીરાયો—૨ રે. જમાનો. ૨૦

એરંડીયું તો અદ્રશ્ય થયું ને, ગંધાતું ગ્યાસલેટ-૨
 બેહદ આવી ભરાયું ઘરો ઘર, પાકી હિઠયું જ્યાં પેટ
 પાટો ક્યાં જાય બંધાયો—૨ રે. જમાનો. ૨૧

દેશની દોલત હાય વીદેશે, એ રીતે ચાલી જાય-૨
 તોપણ આંખ ઉઘાડી ન દેખે, ક્યાંથી દેશોદય થાય
 આવી દારીદ્ર ભરાયો—૨ રે. જમાનો. ૨૨

ચોળી મટીને પોલકાં પેઠાં, પારખી ફેસ પોસાય-૨
 કંથ કહ્યાગરી કાન્તા મળે ના, વર વધુ વશ વરતાય
 એ તે વર કે ? ઘર જાયો—૨ રે. જમાનો. ૨૩

“છાયલ છીદડી ગયાં છુપાઈ, ગવનથી ગુજ્જતાન-૨
 ચુડી મટી ચતુરામાં વધ્યું છે, બંગડી બાઈનું માન,
 કાને એરીંગ અડાયો—૨ રે. જમાનો. ૨૪

“બારીક વસ્ત્ર વપુએ ધારી નારી હૈયે હરખાય-૨
 અંગ તમામ દેખાઈજ આવે, સુઝ જોઈ શરમાય
 વેશ્યાનો વેશ લજાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૨૫

- રાહી તે હર માંડી બેઠી, માંડી બાંધી પર પ્યાર-૨
 ભક્તાઈ થઈ દેવ મંદીરમાં, કરે છે બ્યભીચાર
 મતીવૃતાનો પારજ આબ્યો—૨ રે. જમાનો. ૨૬
- પાન ખાઈ પીચકારી મારે, રાખે મુખડું લાલ-૨
 ખારીએ બેઠી નારી એ બોલે, બોલે મુખથી બેતાલ;
 મલાજો છેક મુકાયો—૨ રે” જમાનો. ૨૭
- લાયક ઉમરની લલના કહી, બૈધવ્યતાને ધ્યાય-૨
 પુનર્લજન કરવા તેનું, શાસ્ત્રની મુઠી માઝાય
 પત્રે ઢંઢેરો પીટાબ્યો—૨ રે. જમાનો. ૨૮
- બાળા વરસે બારજ કેરી, બાળકીમાંજ લેખાય-૨
 જે રમી રાજી થતી હાંગલીએ તે ગર્ભવંતી થાય
 સારો દી બાય કહાયો—૨ રે. જમાનો. ૨૯
- પાખંડીને પુરા પ્રેમથી પુજે, સાધુને ચીત ન આંધ-૨
 ધર્મીને ધામે ધાડજ આવે, પાપી પનોતા થાય
 દ્રષ્ટીએ બાય દેખાયો—૨ રે. જમાનો. ૩૦
- પાખંડ પ્રપંચ વૃદ્ધિ પામ્યા, ચોરી ચાડી મુઠ બાર-૨
 સત્ય સરી પાતાળે પેડું, જામી જયો છે જુગાર
 હશે શું દેવને ભાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૩૧
- પૈસાદારને પ્રેમથી પુજે, પંડિત ના પુજાય-૨
 હોય ભલે પછી તે બ્રહ્મવેત્તા, એવો અરે અન્યાય.
 ઠાળીમાં બાય કળાયો—૨ રે. જમાનો. ૩૨

પૈસા પડાવા પુત્રોને વેચે, પેખી પળીએલ કંથ-૨
અંગની શક્તિ ભંગ થઈ, જેના કાચામાં ન મળે કૃત
બાબો કહી જાય બોલાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૩૩

પેપર માસિકમાં વળી છુટી નોટીસ બહુ નીરખાય-૨
વેદ તણું બાણે બહાણજ ફાટયું બની લુટારા હાય.
ખરે દેશ લુટીને ખાયો—૨ રે. જમાનો. ૩૪

ભપકાબંધ ભાષણો કરીને, લોકોને ફસાવે-૨
લોળા બીયારા હિંદ વાસીયો, સારી રીતે લોભાવે
ધુતારાનો તાલ છે કેવો—૨ રે. જમાનો. ૩૫

આડું અવળું સમજાવીને, દેશ બધો ધુતી ખાય-૨
એવા ધુતારા દેશમાં ફાટયા, માટે જાગો હાય
નહિતો દેશ ફાલીને ખાશે—૨ રે. જમાનો. ૩૬

પાંચ દશ મિત્રો ઉભા થઈને, કંપની કાઢે છે-૨
ભાઈ મેનેજર સાળો એજન્ટ, કમીશન બનેલીનું આપે છે
ચુક્તિએ શેરોવેચાવે, લોકોને રાખોડીચોળાવે-૨ રે જમાનો. ૩૭

કરજે નાણું કાડવા જતાં, પુત્ર બને છે આપ-૨
દેવા પડે જ્યારે દામજ ત્યારે, બની ખેસે છે બાપ
ભુટે ભાર બોજ ગુમાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૩૮

ચોર હતા તે શાહ બન્યા કંઈ, શાહ બીયારા ચોર-૨
વારજ ! ! તેની ધાડજ આવી ક્યાં કરવો જઈ શોર
ખરે બીજે ખેતને ખાયો—૨ રે. જમાનો. ૩૯

નીચ સજી સજીગારજ સુંદર, ઘાલી ફરે ઘડીયાળ-૨
મારગણીં કહી સામા મળે તો કાણુ કરે તે કાળ
હશે મોટા ઘરનો, જાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૦

મેળા ખેળામાં જઈ જોતાં, દીલ માંડે દુખાય-૨
ઢંડને લાંગી સામા મળે તો, ધકકા મારી ધુસી જાય
તોયે નહિ દુર ખસાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૧

દેવ વસ્યા જઈને ડુંગરામાં, મકકે સોહે પીર-૨
રામનું રાજ છતાં ગાડીઓમાં (અત્યંત) આપે ભીડ
મુખેથી કંઈ ન કેવાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૨

કહેવાય ત્યારે ઠાકોર મોટા પણુ ઠાઠ દીધો દુર-૨
કન્યા કુળવાનની નહિ લેતાં, જે પુરે પૈસા ભરપુર
તે પાસે હસ્ત લાંબાવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૪૩

દેવ દીઠા ન ગમે દ્રષ્ટિએ તિરથ પ્રત્યે વેર-૨
સેલ સપાળે ભાઈ સીધાવે લાયક લાંડન શહેર
વર્ષા વીતનો વરસાવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૪૪

હા સરદાર શુરા દીસે છે લઈ પટાકડું હાથ-૨
કાખર તેતર હોલા હણીને, હુભાવે જગ નાથ
સુરો નહિ સિંહ મરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૫

પુરૂષમાંથી ઘટયું પુરૂષાતન જામ્યું ત્રિયાનું રાજ-૨
બાઈ બીલાડી, ને લાઈજ ઉંદર, એવું બન્યું છે આજ
પુરો બાળલગ્ન ભરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૬

મહાત્મા ગાંધીજીની સ્તુતિ

(માઝૂ મનડુ વીંઆયુ; રાણા શુયે કરૂં-એ રાગ.)

સાચો હીરોરે મોંઘો સાચો હીરો.

ગાંધી “ હિંદ દેવીનો ” મોંઘો સાચો હીરો,

પ્રેમ અનેરો ઉરમાં સ્વદેશ પ્રત્યે રે.

જગવે ભારતને મોંઘો સાચો હીરો ગાંધી૦

જીવન અરખ્યું પ્રેમ સ્વદેશ હીતમાં રે.

હિંદનો નાવીક ધીરો ધર્મ ધુરો; ગાંધી૦

સત્યાગ્રહમાં વીરો વીરતા બતાવી રે,

પ્રેમ વીલાસી પ્રભુ અમર કરો, ગાંધી૦

હિંદ દેવી.

(શ્રીમતી કુંવરબાઈ દેવજી મુંબઈ)

મે. હિંદુસ્તાન.

એસી ગયાં ડાઘાં ખુદીયાનાં શ્વેત થયા શીર કેશ-૨
 તોય દ્રિહ્યો વગગી વ્યભીચારે, મુખપર ચોપડી મેંશ
 કામી કામથી ન ધરાયો—૨ રે. જમાનો. ૪૭

માત પીતા થઈ પાળક પોતે, બાળકને દર્દ બોધ-૨
 પેટ નીમીતે પાપ કરાવે, કરી કારમો ક્રોધ
 કહું શું ન જાય કથાયો—૨ રે. જમાનો. ૪૮

વાળ પરાયા થાય ભલે પણ, લે અસમાન મકાન-૨
 પાળક બાળકનો થઈ પોતે ઘાલી એવું ધમશાન
 દેવામાં હાય ડુબાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૪૯

કોણ કવિના ભાવ પુછે છે, ભાંડ ભવંયા ચાય-૨
 થાય ખુશી નાયકાને નચાવી, વીત તેમાં વપરાય
 કોવિદને કંઈ ન અપાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૦

ઉત્તમ સાક્ષરના કરનાં પણ; પુસ્તક ના પોસાય-૨
 નાટકમાં નાણું ખુબ ખરચે, ચીઘરડાં ચીત થાય
 સાહિત્યને ના શણગાર્યો—૨ રે. જમાનો. ૫૧

પાળી પાપી મોટા કીધા પુત્રો ગાંઠાં લડાવી લાડ-૨
 વૃદ્ધપણે લાકડી લઈ ઉઠે, ભાંગે પીતાના હાડ
 વળ્યો નવ જાય વળાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૫૨

નાટક સરકસ ને જાહુના, ખેલ વધ્યા વિધવિધ-૨
 વીત હરી વસુધા પરથી હા, સૌને ભીખારી કીધ
 ખરો કુછંદ લગાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૩

શહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાય-૨
વર્ણ અઠારે આવી ભરાઈ, ચા ને ખીસકુટ ખાય
અલક્ષા લક્ષ ઉડાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૪

પાણી પવિત્ર ગણે ન ભુલેવો, ગામ ગમાતરે જાય-૨
પણુ લજ્યાં ભેયાની દુકાનેથી, ખાંતે લઈને જાય
અનાચાર આવી ભરાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૫

સૌ થકી ઉત્તમ દીજ કડાવે, પણુ થઈ બેઠા નીચ-૨
લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ કરતા પ્રપંથી પેચ
દેખી ના જાય ખમાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૬

વિપ્રો તો વળી છેક વંઠ્યા. જેથી ઘરોઘર અથડાય-૨
પ્રજ્ઞજ્ઞાન જાણે નહિ તો, ક્યાંથી તે પોપાય
પાયો મુળથી ખવાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૭

બાવે તો વળી બે સ્ત્રી રાખી, ચેલે રાખી ચાર-૨
ખાખી તો ખોળતાજ ફરે છે, ચોળી મફતની છાર
લંગોટે લેખ લબળ્યો—૨ રે. જમાનો. ૫૮

નારી ગર્ભ સ્વધામ ત્રીધાવી, સંપત્તિ પામી નાશ-૨
કે ભાઈ પોતે મુડ મુડાવી, બેઠા લઈ સન્યાસ
ગૃહસ્થોને પાય પડાયો—૨ રે. જમાનો. ૫૯

કોઈ જમાત લઈ રખડે છે, રાખી રાજેશ્વરી ઠાઠ-૨
સિદ્ધ ને સાધક બેશ બનીને, વાળ્યો ગામેગામ દાટ;
મલીઠા માલ ઉડાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૬૦

આચારને નથી અંશજ જેમાં, જાણે ન શાસ્ત્રોનો લેદ-ર
થાય તેની ગણતરી જ્ઞાતિમાં, અંતર પામે ખેદ

સાધુ શેઠમાંય ગણાયો—૨ રે. જમાનો. ૬૧

પાખંડી દંભી બની બેઠા, સાચા સંત મહંત-ર

તેમણે તો ડખાપચક કીધું, કાઢીને કલ્પિત પંથ

સારા જગને ભરમાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૬૨

આજ ગુરૂ એવા અવલોકી શકે સમાવી ન શોક-ર

પણ ધુતી ધન શિષ્યનું લેતાં પાકી મુકાવે પોક

વૃથા ગુરૂ નામ ધરાવ્યો—૨ રે. જમાનો. ૬૩

અંધ ગુરૂને શિષ્યજ બહેરો, એવું બન્યું છે આજ-ર

તેમ છતાં બની સિદ્ધના બેઠા, ખાલી કરે પતરાજ;

દેખી મમ દીલ દુખાયો—૨ રે. જમાનો. ૬૪

ભારત ભાગવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય-ર

ત્યાં જઈ સાંભળતાં ઉંઘ આવે, મારે ગપાટા ગામમાંય

સારી રાત જાય જગાયો—૨ રે. જમાનો. ૬૫

ચાર ઘડી ચીત ઠારવા માટે, દેવ મંદીર ગણાય-ર

ત્યાં પણ રંગીત પારણાં જુલે, દેખું થોડા ને ગાય

લોલોં શબ્દ જાય મુણાયો—૨ રે. જમાનો. ૬૬

ઘટ્ટી ગયો કસ ભૂગોળમાંથી, ઘટ્ટયો સંબંધીનો સ્નેહ-ર

વળી સ્વાદ ઘટ્ટયો વૃત્તમાંથી, ખરેખર ઉતરે આછા મેહ.

દગાથી દોસ્ત મરાયો—૨ રે. જમાનો. ૬૭

કાંઈ તણા મનમાં નવ દેખું, અંશ દયાનો લગાવ ર
 ન્યાં ને ત્યાં હું નજરે નિહાળું, તામશનો ભંડાર
 ખરે કંઈ આવી ભરાયો-ર રે. જમાનો. ૬૮

કેતાં આ રસના પડે તુટી, આવ્યો આઠો આંક-ર
 કેલી કરે કાકી ભત્રીજે ટાંકુ અસત્ય ન ટાંક
 પ્રભુ ભણે ક્યાંય છુપાયો-ર રે. જમાનો. ૬૯

રેણુના કૃત્યા સત્તયુગે ત્રેતામાં સિતાય-ર
 કાપરમાં જઈ દુપદ સુતા, આજ ઘરો ઘરે હાય;
 દેખું દ્રગથી કૃત્યાઓ-ર રે. જમાનો. ૭૦

જે યુગરાત વિશેષ હતી હા, લક્ષ્મીનો લીલા દોર-ર
 ત્યાં ભટકે છે ભીખારીનાં દોળાં, આવીને ઘેરે ઘેર
 ઉઘાડે અંગ દીખાયો-ર રે. જમાનો. ૭૧

ભાગ્ય ભલાં કે ભારતમાંહી, પાકે અફીણ કપાસ-ર
 ત્રીજી તળાકુએ રંગ રાખ્યો, નહિતો થાત નીરાશ
 તથાપી ના સમજાયો-ર રે. જમાનો. ૭૨

“ધન્યછે ધન્યછે” ઇન્દ્રીશરાજયને, ધન્યછે “(ક્યોર્જ)” રાજન-ર
 પ્રજાનાં દુઃખ દુર કરવાને, આનંદે ઉછાળો મન
 રામચંદ્ર સમ કીર્તી ફેલાવો-ર રે. જમાનો. ૭૩

ચેતો ચેતે ચીતમાં નરનારી, બાજુ હજી છે હાથ—૨
 દેશની દોલત દેશમાં રે'વા, હુન્નરથી ભીડી બાથ
 કરે ઉન્નતીના ઉપાયો—૨ રે. જમાનો. ૭૪

સુંચ કચુ કથવાનું બાણ છે, કે'તાં નાવે પાર—
 'શારદા' ને 'મેરી' માતાની સ્હાયથી, ટુંકામાં ટોંકયોં સાર;
 લેજો સમજી બેન લાઇઓ—૨ રે. જમાનો. ૭૫

વૃક્ષનું મુળ ખવાયજ આવે, તો તે રહે શું ટટાર—૨
 તેમ વિદેશી મોહ ટળ્યો નથી ત્યાં લગી થાશે ખુવાર.
 સ્વદેશીએ રાક્ષડો ગાયો—૨ રે. જમાનો. ૭૬

(અપૂર્ણ.)

અમૃતખિંદુ.

(અસલ માલ. સરકારી રજીસ્ટર્ડ નં. ૮૪૧-૧૦ વાળું
સઘળા પ્રકારનો શરીરનો દુખાવો, લકવો, સંધીવા દુ
ચુંક, ઉલટી, ઝાડો, ખરદોઢ, અરૂચી, અજીર્ણ, આંશી, દમ
સલેખમ, સરદી, માથાનો દુખાવો, કાંત કે દાઢનું કળતા
અવાળુનો દુખાવો, મોંમાંથી દુર્ગંધ છુટવી, મગચ આ
કાનનું પાકવું, પડે પડેવું, આંખો દુખવી, શરીરે
આવવા, કા લાગવા, ઘસારા પડવા, હાથ પગમાં ચીરા પ
લોહીનું નીકળવું, ઘાનું પાકવું, ઘામાં શ્વ પડવા,
નાસુર, પીનનસ, સુસ્તી, બેચેની, નખખાઈ, નામદાઈ,
પ્રમેહ, ચાંદી, વીરુદ્ધાટીક, ખરોલ, અંડવૃદ્ધિ, પ્રદરરોગ,
પણુ જાતનો તાવ, વાળો, નફાડ. વિગેરે અનેક રોગ
એકજ દવાથી તત્કાળ દુર થાયછે, વળી લમરી. મધ
વીંછી વિગેરેના ડાંબ ઉપર આ એક જાદુઈ દવા છે. મા
મચ્છર, વંદા, કરોળીયા, કસારી, ઉધેઈ વિગેરે નુકશાન
જાંતુનો નાશ કરે છે. કીંમત રૂ. ૧૧. ત્રણ શીશ
૪૧. અને ૬ શીશીના રૂ. ૮). દયાલુ ખર્ચ હમા
છે. ગ્રાહકોને આપવું મહત્ત્વ નથી

વિલાયતી દવાની બધી દુકાને વેચા
વિગતવાર ચોખાન્યા માટે નીચેને સી
સીરનામું-અમૃતખિંદુ એશીસ-નિ

